

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobce: D. S.**, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2004 č. j. 8 Az 134/2003 – 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 4. 2004 č. j. 8 Az 134/2003 - 21 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2003 č. j. OAM-2097/VL-14-P01-2001, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce včas kasační stížnost, ve které požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že městský soud zaslal žalobci formulář „potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“ a vyzval jej, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný zaslal soudu zpět ve stanovené lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Uvedená zásilka byla žalobci doručena dne 27. 5. 2004, přičemž žalobce na ni ve stanovené lhůtě žádným způsobem nereagoval. Dne 15. 7. 2004 městský soud usnesením č. j. 8 Az 134/2003 - 30 rozhodl, že návrh na ustanovení zástupce žalobci se zamítá, neboť žalobce neprokázal skutečnosti odůvodňující použití ustanovení § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Usnesením č. j. 8 Az 134/2003 - 32 ze dne 21. 9. 2004 pak Městský soud v Praze vyzval žalobce, aby si ve lhůtě jednoho měsíce zvolil advokáta pro řízení o kasační stížnosti, uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů rozhodnutí napadá. Zároveň byl žalobce poučen, že nebude-li přes výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Citované usnesení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 24. 9. 2004. Dne 25. 10. 2004 byla městskému soudu doručena písemnost, ve kterém žalobce znovu

požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. Dne 29. 11. 2004 byl městskému soudu doručen vyplněný a žalobcem podepsaný formulář „potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech“.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.), a byla podána včas (§ 129 odst. 3 poslední věta s. ř. s.). Kasační stížnost však neobsahovala zákonem požadované náležitosti, především jaké jsou její konkrétní důvody, když žalobce pouze citoval ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., aniž by uvedl konkrétní skutečnosti a pochybení, které by bylo možno pod tato ustanovení podřadit. Žalobce také nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení za podmínek § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele (v tomto případě žalobce) k opravě nebo odstranění vad podání (v tomto případě kasační stížnosti) a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V podané kasační stížnosti žalobce sice požádal městský soud o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, soud mu jej však z výše popsanych důvodů neustanovil a ve smyslu § 37 odst. 5 a § 108 odst. 1 s. ř. s. žalobce vyzval k odstranění trvajících vad kasační stížnosti, stanovil mu k tomu lhůtu a řádně jej poučil. Žalobce na výzvu soudu reagoval zasláním písemnosti, ve které opět žádal o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů (soud o žádosti nerozhodoval, neboť o ní již bylo rozhodnuto usnesením ze dne 15. 7. 2004 č. j. 8 Az 134/2003 - 30), ale kasační stížnost nedoplnil o požadované údaje ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Je zřejmé, že žalobce nedostatky kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť shledal takové její vady, že v řízení o kasační stížnosti není možno pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu